

Sygn. akt VII U 204/15

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22.07.2015 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Magdalena Karaś

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 22.07.2015 r. w Świdnicy

sprawy **L. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania **L. W.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 26.11.2014 r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 26 listopada 2014r. znak: (...) w t en sposób, iż przyznaje powódce L. W. prawo do świadczenia przedemerytalnego poczynając od 17 października 2014r.

Sygn. akt VII U 204/15

UZASADNIENIE

L. W. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 26.11.2014r. znak: (...) odmawiającej jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni wskazała, iż przedostatni pracodawca K. Przedsiębiorstwo (...) w B. wypowiedział wnioskodawczyni umowę o pracę z powodu likwidacji stanowiska pracy, gdyż złożył wniosek o upadłość przedsiębiorstwa. Wnioskodawczyni wskazała również, że ostatni pracodawca (...) sp. z o.o. zatrudnił wnioskodawczynię na okres trzech miesięcy, a rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu likwidacji stanowiska pracy.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł podnosząc, iż stosunek pracy z (...) sp. z o.o. nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy i

wnioskodawczyni nie była tam zatrudniona przez okres 6 miesięcy, zatem wnioskodawczyni nie spełniła przesłanek do otrzymania świadczenia przedemerytalnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni L. W. (ur. (...)) z dniem 12.03.1979r. podjęła zatrudnienie w Wojewódzkim Szpitalu (...) w W.. Wskutek przekształcenia placówki, zatrudnienie to kontynuowała w Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej w W. do dnia 17.01.1997r. na stanowisku asystentki stomatologicznej. Następnie w okresie 18.01.1997r. -31.12.1999r. pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy. Od dnia 1.01.2000r. do dnia 31.07.2011r. wnioskodawczyni pracowała w (...) sp. z o.o. w W. na stanowisku rejestratorski medycznej. Od dnia 11.08.2011r. do dnia 2.09.2012r. wnioskodawczyni była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w W. jako osoba bezrobotna, pobierając zasiłek dla bezrobotnych.

Z dniem 10.09.2012r. powódka podjęła zatrudnienie w charakterze referenta biurowego w Przedsiębiorstwie (...) w B.. W dniu 21.05.2013r. W. Ż. złożył wniosek do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku z uwagi na sytuację ekonomiczną w/w firmy. Jednocześnie w związku problemami finansowymi zakładu pracy, w dniu 31.05.2013r. w/w umowa o pracę została rozwiązana za wypowiedzeniem przez pracodawcę z powodu likwidacji stanowiska pracy. Przedmiotowy stosunek pracy trwał przez okres 8 miesięcy i 22 dni . Na dzień rozwiązania umowy o pracę tj. na dzień 31.05.2013r. wnioskodawczyni miała ukończony wiek 55 lat oraz legitymowała się okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze 32 lat, 4 miesięcy i 2 dni.

Postanowieniem z dnia 9.07.2013r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy w sprawie o sygn. V GU 39/13 ogłosił upadłość W. Ż. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...), określając sposób prowadzenia postępowania upadłościowego jako obejmującego likwidację majątku upadłego.

W okresie od 3.06.2013r. do 30.09.2013r. wnioskodawczyni była zatrudniona w (...) sp. z o.o. w B. na stanowisku referenta biurowego. Stosunek pracy wnioskodawczyni ustał w wyniku wygaśnięcia umowy o pracę zawartej na czas określony. Pracodawca nie zawarł z wnioskodawczynią kolejnej umowy o pracę, bowiem jej stanowisko zostało zlikwidowane, a obowiązki referenta biurowego przejęła firma zewnętrzna.

W dniu 3.10.2013r. wnioskodawczyni zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy w W., pobierając zasiłek dla bezrobotnych począwszy od dnia 11.10.2013r. W zaświadczeniu z dnia 17.09.2014r. Powiatowy Urząd Pracy w W. potwierdził ponad 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz fakt, że wnioskodawczyni nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia.

We wrześniu 2014 roku powódka kilkakrotnie podejmowała próby złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne w siedzibie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.. Jednak pracownik organu rentowego takie wnioski, odmawiał przyjęcia wniosku z uwagi na brakujące dokumenty. Z uwagi na trudną sytuację materialną , powódka , aby nie narażać się na dodatkowe koszty związane z przejazdem z B. (obecnie mieszka u kuzynki) do W. , w dniu 16.10.2014r. złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne za pośrednictwem urzędu pocztowego w B..

Decyzją z dnia 26.11.2014r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że stosunek pracy wnioskodawczyni z ostatnim pracodawcą trwał do dnia 30.09.2013r. i został rozwiązany w wyniku wygaśnięcia umowy o pracę, ponadto wnioskodawczyni nie była zatrudniona u tego pracodawcy przez okres co najmniej 6 miesięcy.

(dowód: akta osobowe wnioskodawczyni, akta świadczenia przedemerytalnego, zeznania wnioskodawczyni e-protokół k.57 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U.2013.170 j.t.) stanowi, że prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet.

Z kolei zgodnie z art. 2 ust. 3 cyt. ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Warunki konieczne dla nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego są określone w sposób enumeratywny. Zaś wskazane w w/w przepisie przesłanki do nabycia prawa do powyższego świadczenia muszą być spełnione łącznie.

W ocenie strony pozwanej, wnioskodawczyni nie spełniła wyżej opisanych przesłanek odnośnie przyczyny rozwiązania umowy o pracę i okresu jej trwania, bowiem ostatnie zatrudnienie powódki przed uzyskaniem prawa do zasiłku dla bezrobotnych miało miejsce w firmie (...) sp. z o.o. i trwało mniej niż 6 miesięcy, a nadto ustało wskutek wygaśnięcia umowy o pracę, a zatem świadczenie przedemerytalne nie przysługuje.

W ocenie Sądu strona pozwana niesłusznie odmówiła wnioskodawczyni prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust.1 pkt. 2 w/w ustawy podnosząc, iż wnioskodawczyni nie spełniła wymogów przewidzianych tym przepisem.

W istocie wnioskodawczyni spełniła przewidziane w powyższych przepisach przesłanki już na dzień 31.05.2013r., tj. na dzień rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą - Przedsiębiorstwem (...) w B.. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych na dzień 31.05.2013r. wnioskodawczyni miała ukończone 55 lat oraz legitymowała się okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze łącznie 32 lat 4 miesięcy i 2 dni. Zwracając uwagę na treść art. 2 ust. 3 w/w ustawy, zdaniem Sądu wnioskodawczyni spełniła także przesłanki odnoszące się do pozostawania zarejestrowanym jako osoba bezrobotna, braku odmowy podjęcia proponowanego przez PUP zatrudnienia oraz złożenia wniosku o przyznanie świadczenia w terminie 30 dni od otrzymania dokumentu poświadczającego okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Okoliczność ta wynika przede wszystkim z zaświadczenia PUP w W. datowanego na dzień 17.09.2014r. Należy przy tym stwierdzić, że wnioskodawczyni złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne za pośrednictwem placówki Poczty Polskiej, nadając go listem poleconym na adres strony pozwanej w dniu 16.10.2014r. (co na marginesie było spowodowane działaniem samej strony pozwanej, której pracownik odmówił przyjęcia wniosku w siedzibie Oddziału w W.).

Okoliczności tych strona pozwana zresztą nie kwestionowała, co w myśl art. 230 k.p.c. należy uznać za przyznane.

Dokonując wykładni gramatycznej przepisów art. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, wskazać trzeba, że nie zawiera ona regulacji narzucającej termin, w którym wnioskodawczyni musiałaby zarejestrować się w Powiatowym Urzędzie Pracy, tj. bezpośrednio po rozwiązaniu umowy o pracę z pracodawcą, w którym była zatrudniona ponad 6 miesięcy i który rozwiązał umowę o pracę z przyczyn nieleżących po stronie pracownika – likwidacja miejsca pracy.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, powódka dokonała rejestracji w PUP dopiero w październiku 2013 roku, tj. po zakończeniu zatrudnienia w firmie (...) sp. z o.o., ale data rejestracji była konsekwencją chęci wnioskodawczynie do podjęcia dalszego zatrudnienia. Wnioskodawczynie spełniała warunki z art. 2 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy już na dzień 31.05.2013r., czyli ustania stosunku pracy w Przedsiębiorstwie (...), niemniej jednak wnioskodawczynie chciała podjąć dalsze zatrudnienie i być aktywna zawodowo. Wnioskodawczynie we własnym zakresie szukała pracy i tę pracę znalazła w (...) sp. z o.o. Zdaniem Sądu fakt, iż to zatrudnienie zakończyło się z powodu wygaśnięcia umowy i trwało krócej niż 6 miesięcy nie może przesądzać o braku prawa do świadczenia przedemerytalnego, w przypadku gdy na dzień ustania stosunku pracy z poprzednim pracodawcą warunki te były spełnione.

Godzi się przy tym zwrócić uwagę na pogląd wyrażony w judykaturze, zgodnie z którym okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tj. Dz.U. z 2013r. r. poz. 170) nie musi przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy. Wykładnia semantyczna tych przepisów wskazuje, że nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego nie zostało uzależnione od zarejestrowania się w urzędzie pracy w charakterze bezrobotnego bezpośrednio po utracie źródła utrzymania z przyczyn niezależnych od pracownika, przedsiębiorcy lub rencisty. Cytowana ustawa nie zawiera także przepisu, który pozbawiałby takie osoby prawa do świadczenia przedemerytalnego w przypadku poszukiwania nowego zatrudnienia lub jego podjęcia w okresie przed otrzymaniem zasiłku dla bezrobotnych. Sąd Najwyższy podkreślił również, że w punkcie III projektu uzasadnienia ustawy o świadczeniach przedemerytalnych stwierdza się, że osobom, które utraciły pracę nie ze swojej winy, proponuje się w pierwszym okresie po utracie pracy cykl działań aktywizacyjnych, w celu pozyskania dla tych osób zatrudnienia. Po upływie sześciomiesięcznego okresu pobierania zasiłku, o ile nie uda się przez ten okres uzyskać zatrudnienia, osoby te mogą złożyć wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. W ocenie Sądu Najwyższego wykładnia teleologiczna przepisów ustawy prowadzi do konkluzji, że świadczenie przedemerytalne powinno być przyznane tylko w sytuacji, gdy osoba w wieku przedemerytalnym nie ma rzeczywistej możliwości znalezienia zatrudnienia, co powinno być poprzedzone aktywnym poszukiwaniem takiego źródła przychodów. Również aspekt fiskalny (ogromne dotacje wypłacane przez budżet Państwa na świadczenia wypłacane przez ZUS) nakazuje taką wykładnię tych przepisów, aby wypłata świadczeń przedemerytalnych miała zastosowanie tylko do tych osób, które po nieudanych próbach pozyskania źródła zarobku, nie są w stanie znaleźć stałej pracy. Celem ustawy jest więc wspieranie aktywności takich osób, a nie - propagowanie biernej postawy (por. wyrok SN z dnia 02.07.2013 r., sygn. III UZP 2/13). Powyższa argumentacja znalazła również potwierdzenie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3.02.2015r., sygn. IIIAUa 411/14 oraz w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3.07.2014r., sygn. IIIAUa48/14.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy Sąd wskazuje, że właśnie taką aktywną postawą cechowała się wnioskodawczynie, która po likwidacji jej stanowiska pracy, pomimo spełnienia przesłanek z art. 2 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy, w dalszym ciągu szukała pracy, a nawet rozpoczęła zatrudnienie w (...) sp. z o.o., zamiast od razu zarejestrować się jako osoba bezrobotna i biernie czekać na upływ okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych, uprawniający do uzyskania świadczenia przedemerytalnego. Wnioskodawczynie samodzielnie znalazła pracę po likwidacji jej stanowiska pracy w Przedsiębiorstwie (...) i nie może z tego tytułu ponosić negatywnych konsekwencji zamiaru pozostawania aktywną zawodowo. Nie pozwala na to wykładania celowościowa przepisów tej ustawy, jak również cel jej wprowadzenia określony w uzasadnieniu projektu ustawy.

Jednocześnie jako datę złożenia wniosku, Sąd przyjął datę nadania pisma w urzędzie pocztowym zgodnie z przepisem § 6 ust.1 rozporządzenia ministra pracy i polityki społecznej z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237,poz.1412), w myśl którego, jeżeli wniosek nie został złożony w organie rentowym, lecz został przesłany za pośrednictwem przedsiębiorcy uprawnionego do wykonywania działalności pocztowej w obrocie krajowym lub zagranicznym, za datę złożenia wniosku uważa się datę nadania wniosku za pośrednictwem tego przedsiębiorcy.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd uznał, że wnioskodawczyni spełniła wszystkie przesłanki do przyznania świadczenia emerytalnego określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej w ten sposób, iż przyznał wnioskodawczyni prawo do świadczenia przedemerytalnego poczynając od dnia 17.10.2014 r., tj. od dnia następnego po dniu nadania wniosku w Urzędzie Pocztowym w B. (art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych).